

สรุป

คำพิพากษาศาลแพ่งที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คดีหมายเลขดำที่ พ๑๒๖/๒๕๕๗

คดีหมายเลขแดงที่ พ๑๐๙/๒๕๖๐

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

ผู้ร้อง

นางสาวแสงเดือน เบ็ญจพันธุ์

ผู้คัดค้านที่ ๑

นางสาวฉวีวรรณ วิริยะพันธ์

ผู้คัดค้านที่ ๒

นายอนันต์ เบ็ญจพันธุ์

ผู้คัดค้านที่ ๓

นายอนุสรณ์ เจริญธนา

ผู้คัดค้านที่ ๔

ความผิดต่อพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินจำนวน ๓ รายการ คือ

๑. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๓๖๖ แขวงสามวาตะวันออก เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ประมาณ ๑ งาน พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๔๕ มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์

๒. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๐๙๗๐ แขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ประมาณ ๓๙ ตารางวา พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๔๖/๒๓๙ มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์

๓. เงินฝากในบัญชีออมทรัพย์ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี ๓ เลขที่บัญชี ๑๔๔-๒-๐๕๓๕๔-๐ ชื่อบัญชี บริษัทพัฒนาเบ็ญจพันธ์ จำกัด จำนวนเงิน ๑๒๘,๘๒๓.๔๙ บาท

พร้อมดอกเบี้ยไปคืนหรือชดใช้คืนแก่ผู้เสียหาย ในคดีของศาลอาญา หมายเลขแดงที่ อ.๒๗๑๖/๒๕๕๘ และหมายเลขแดงที่ อ.๗๐๔/๒๕๕๙ ตามสัดส่วนที่ได้รับการชดใช้ หากศาลมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิดไปคืน หรือชดใช้คืนแก่ผู้เสียหายก็ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๔๙ , ๕๑

ศาลนัดไต่สวนและประกาศโฆษณาแล้ว

ผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ ยื่นคำคัดค้าน ขอให้ยกคำร้อง และผู้คัดค้านที่ ๔ ยื่นคำคัดค้าน ขอให้ถอนการยึดและอายัด

ศาลไต่สวน ผู้ร้องและผู้คัดค้านทั้งสี่นำสืบ

พิเคราะห์พยานหลักฐานของผู้ร้องและผู้คัดค้านแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ เป็นน้องของนายอัครเดช เบ็ญจพันธุ์ ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมารดาของนางสาววรรณพร วิริยะพันธ์ ศาลอาญามีคำพิพากษาว่า นายอัครเดช นางสาววรรณพร และสมาคมเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคคลากรองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ , ๓๔๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ตามสำเนาคำพิพากษาศาลอาญาหมายเลขแดงที่ อ.๒๗๑๖/๒๕๕๘ เอกสารหมาย ร.๔๘ ระหว่างคดีดังกล่าวอยู่ในการพิจารณา คณะกรรมการธุรกรรมพิจารณาแล้วมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า สมาคมฯ

กองกฎหมาย
LEGAL AFFAIRS BUREAU

โดยนายอัครเดช และนางสาววรรณพร กับพวก อาจได้ไปซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด จึงมีมติมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบธุรกรรมและทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของสมาคมฯ นายอัครเดช และนางสาววรรณพร กับพวก รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์แล้ว พบว่ามีทรัพย์สินจำนวน ๓ รายการ พร้อมดอกผล เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฉ้อโกงและฉ้อโกงอันเป็นปกติธุระของสมาคมฯ นายอัครเดช และนางสาววรรณพร กับพวก คณะกรรมการธุรกรรมจึงมีมติให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งเรื่องให้ผู้ร้องพิจารณายื่นคำร้องและแก้ไขคำร้อง ขอให้ศาลมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินรายการที่ ๑ และที่ ๒ พร้อมดอกผลไปคืนหรือชดใช้คืนแก่ผู้เสียหาย จำนวน ๕๒ ราย ตามบัญชีรายชื่อผู้เสียหายท้ายคำฟ้องคดีอาญา หมายเลขแดงที่ อ.๒๗๑๖/๒๕๕๘ และให้นำทรัพย์สินรายการที่ ๓ พร้อมดอกผลไปคืนหรือชดใช้ราคาแก่ผู้เสียหาย จำนวน ๑๒๗ ราย ตามบัญชีรายชื่อผู้เสียหายท้ายคำฟ้องคดีอาญา หมายเลขแดงที่ อ.๗๐๘/๒๕๕๙ ตามสัดส่วนที่ได้รับการชดใช้ (ร้อยละ) แทนการสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน และหากศาลมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดใดไปคืนหรือชดใช้คืนแก่ผู้เสียหายก็ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๔๙ , ๕๑

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า บริษัทพัฒนาเบญจภัณฑ์ จำกัด นายอัครเดช เบญจพันธ์ นางสาววรรณพร วิริยะพันธ์ และสมาคมเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคคลากรองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น กระทำความผิดอันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ หรือไม่ และผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ หรือไม่

กรณี บริษัทพัฒนาเบญจภัณฑ์ จำกัด ผู้ร้องนำสืบว่า บริษัทดังกล่าวมีนายอัครเดช เป็นกรรมการทำการโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และวิทยุว่าสามารถจัดหาพื้นที่ให้ผู้ประกอบการนำสินค้าไปแสดงในงานแสดงสมุนไพรโลก ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ และชักชวนบุคคลทั่วไปให้นำสินค้าไปจำหน่ายในงานดังกล่าว มีผู้ประกอบการ ๑๒๗ คน หลงเชื่อและจ่ายเงินคนละ ๒๑,๐๐๐ บาท ให้แก่บริษัทดังกล่าว รวมเป็นเงิน ๑,๕๓๔,๑๕๗ บาท แต่บริษัทดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการให้ผู้ประกอบการเดินทางไปร่วมงานได้ ผู้ประกอบการจึงร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่บริษัทและผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทดังกล่าวในข้อหาร่วมกันฉ้อโกงประชาชน แม้นายอัครเดชกรรมการบริษัทดังกล่าวหลบหนีไม่ได้ตัวมาดำเนินคดีจนคดีขาดอายุความ คดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้วโดยศาลพิพากษายกฟ้องก็ตาม แต่ในคดีดังกล่าวบริษัทและนายอัครเดชมิได้ถูกฟ้องเป็นจำเลยด้วย ทั้งเมื่อพิจารณาเนื้อหาแห่งคำวินิจฉัยในคดีดังกล่าว ก็มีได้วินิจฉัยว่าการกระทำของบริษัทและผู้บริหารของบริษัทดังกล่าวไม่ได้กระทำความผิดด้วย เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้คัดค้านคำร้องของผู้ร้องในส่วนนี้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ตามที่ผู้ร้องนำสืบว่า บริษัทพัฒนาเบญจภัณฑ์ จำกัด มีพฤติการณ์เป็นผู้กระทำความผิดฐานฉ้อโกง อันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๓ (๓)

ส่วนกรณีนายอัครเดช นางสาววรรณพร และสมาคมเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคคลากรองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ผู้ร้องนำพยานเบิกความประกอบถึงข้อเท็จจริงในสาระสำคัญได้อย่างสอดคล้องกันโดยไม่มีพิรุธน่าสงสัย คำเบิกความจึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ โดยสรุปความได้ว่า สมาคมฯ โดยนายอัครเดช และนางสาววรรณพร ซึ่งเป็นผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับสมาคมฯ นำข้อมูลนิติมิราเคิลออฟไลฟ์ และพระนามของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ตลอดจนหน่วยงานของรัฐและองค์การบริหาร

กองกฎหมาย
LEGAL AFFAIRS BUREAU

ส่วนท้องถิ่นไปกล่าวอ้างโฆษณาในประเด็นเรื่องการทำงานร่วมกัน และพบว่าระหว่างเดือนมีนาคม ถึงเดือน ธันวาคม ๒๕๕๓ มีผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายสินค้าลงเชื่อและเข้าทำสัญญาธุรกิจกับสมาคมฯ กว่า ๑๐๐ คน ซึ่งสมาคมฯ จะได้ผลประโยชน์ร้อยละ ๑ ของราคาสินค้าทั้งหมดในแต่ละสัญญา โดยให้ผู้ประกอบการวางเงินมัดจำโดยจ่ายเป็นเช็คหรือแคชเชียร์เช็คให้แก่สมาคมฯ ส่วนสมาคมฯ ได้ออกเช็ค ในจำนวนเงินที่เท่ากันให้แก่ผู้ประกอบการไว้เพื่อเป็นการค้ำประกัน แต่หลังจากทำสัญญาสมาคมฯ มีได้ปฏิบัติตามสัญญา ไม่มีการส่งสินค้า ไม่มีการอบรมข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามที่โฆษณา และมีพฤติกรรมนำเช็คหรือ แคชเชียร์เช็คของผู้ประกอบการไปเรียกเก็บเงินทันที ส่วนเช็คของสมาคมฯ ที่แลกให้แก่ผู้ประกอบการไว้ ไม่สามารถเรียกเก็บเงินได้ ในขณะที่ทางมูลนิธิวิราเคลออปไลฟ์ก็แจ้งว่าไม่มีการมอบหมายหรือมีนโยบายให้ สมาคมฯ ไปดำเนินการใดๆ นอกจากการจัดซื้อเสื้อสีชมพูเท่านั้น และเมื่อมูลนิธิเห็นว่าสมาคมฯ นำชื่อของ มูลนิธิไปแอบอ้างดำเนินกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหาย จึงมีหนังสือแจ้งยกเลิกการแต่งตั้งสมาคมฯ ในการ ดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมด ส่วนการทำงานกับหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ก็ปรากฏว่าบางโครงการมีการยกเลิกและไม่จัดการอบรมตามที่กำหนดไว้ นอกจากนี้สมาคมฯ ยังได้ ดำเนินการในรูปของสหกรณ์ ชื่อ สหกรณ์พัฒนาบุคคลากรองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จำกัด (ส.อ.บ.ท.) ควบคู่ ไปกับสมาคมฯ โดยกลุ่มบุคคลของสมาคมฯ และสหกรณ์ดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกันในลักษณะเป็นขบวนการ มีการประกาศโฆษณาและชักชวนให้สมัครเป็นสมาชิกโดยเสียค่าธรรมเนียมเข้าเป็นสมาชิก ค่าหุ้น ค่าซื้อสินค้า อ้างว่าจะได้ค่าตอบแทนสูง เสนอให้เงินค่าปลงศพ สวัสดิการซื้อสินค้าราคาถูก จะจัดตั้งร้านค้าชุมชนตาม ท้องถิ่นที่รับสมัครสมาชิก ซึ่งล้วนแต่เป็นข้อความเท็จ มีการจัดทำวารสาร ส.ศ.อ.ท. และโฆษณาทาง สื่ออินเทอร์เน็ต อ้างว่าสมาคมฯ มีสมาชิกเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศกว่า ๗,๐๐๐ แห่ง มีงบประมาณจากหน่วยงานราชการมาจัดซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการในปริมาณมาก เพื่อให้ผู้ประกอบการ หลงเชื่อเข้ามาทำสัญญาธุรกิจต่างๆ กับสมาคมฯ ดังกล่าว จากการตรวจสอบประวัติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ สมาคมฯ และสหกรณ์ดังกล่าวพบว่า ในการจัดตั้งสมาคมฯ ไม่ปรากฏชื่อนายอัครเดชในเอกสารทางทะเบียนและ ทางการเงิน แต่จากคำให้การของพยานระบุว่านายอัครเดชเป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินงานของสมาคมฯ เป็น ผู้พิจารณาอนุมัติสัญญาของผู้ประกอบการที่ทำสัญญากับสมาคมฯ เป็นผู้บรรยายรายละเอียดขั้นตอนในการ ดำเนินกิจการของสมาคมฯ และชักจูงผู้ประกอบการให้ทำสัญญาและจ่ายเงินร้อยละ ๑ ของยอดการสั่งซื้อสินค้า และระบุในนามบัตรว่าเป็นเลขธิการสมาคมฯ ส่วนนางสาววรรณพร ภริยานีไม่จดทะเบียนสมรสของนาย อัครเดช เป็นนายกสมาคมฯ เป็นผู้ลงนามในสัญญาธุรกิจและเป็นผู้ส่งจ่ายเช็คของสมาคมฯ ที่ออกให้แก่ ผู้ประกอบการ นอกจากนี้ยังพบว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ ถึง ๒๕๔๕ นายอัครเดชถูกดำเนินคดีในความผิดฐานฉ้อโกง ๗ คดี ส่วนนางสาววรรณพร พบว่าระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ ถูกดำเนินคดี ในความผิดฐานยักยอก ฉ้อโกงและความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ รวม ๔๙ คดี ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชายนายอัครเดช ทำหน้าที่เป็นทรัพย์สินของสมาคมฯ และเป็น ผู้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็คของสมาคมฯ ร่วมกับนางสาววรรณพร มีประวัติถูกดำเนินคดีอาญาในสิ่งที่เกี่ยวข้อง กับการกระทำของนายอัครเดช นางสาววรรณพรและสมาคมฯ รวม ๓๖ คดี ในส่วนของทรัพย์สินจำนวน ๓ รายการ ตามสำเนาบัญชีรายการทรัพย์สินเอกสารหมายเลข ร.๙ เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงินตรวจสอบแล้ว มีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของสมาคมฯ นาย อัครเดช และนางสาววรรณพร กับพวก โดยทรัพย์สินรายการที่ ๑ เดิมเป็นของบิดามารดานายอัครเดช ชื้อมา เมื่อปี ๒๕๒๒ เพื่อปลูกบ้าน ต่อมาปี ๒๕๓๙ นำไปจดทะเบียนจำนองกับธนาคารทหารไทยฯ และมีคำสั่งศาล

กองกฎหมาย
LEGAL AFFAIRS BUREAU

ให้ขายทอดตลาดเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ ซึ่งเป็นน้องของนายอัครเดชเป็นผู้ซื้อจากการขายทอดตลาดเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นช่วงที่นายอัครเดชมีพฤติการณ์ฉ้อโกงประชาชนโดยใช้สมาคมฯ และมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ช่วยผู้จัดการสมาคมฯ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเหรียญกษาปณ์ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การว่าเช็คที่นำไปซื้อทรัพย์สินดังกล่าวที่นายอัครเดชเป็นผู้นำมาให้ ซึ่งขัดแย้งกับคำให้การของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ให้การว่านำเงินที่ได้จากการนำทองคำน้ำหนัก ๑๐ บาทของมารดาไปขายได้เงินประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐๐,๐๐๐ บาท กับเงินของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท และเงินที่ยืมมาจากญาติฯ แล้วให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ไปซื้อเช็คจากธนาคาร ส่วนทรัพย์สินรายการที่ ๒ ผู้คัดค้านที่ ๒ ซื้อมาเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นช่วงที่นางสาววรรณพรมีประวัติและพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง และความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ และจากการตรวจสอบพบว่าผู้คัดค้านที่ ๒ มีบัญชีเงินฝาก ๔ บัญชี แต่มีการเคลื่อนไหวทางบัญชีเพียงบัญชีเดียวในลักษณะไม่มีเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ กล่าวคือ ฝากเงินสดเป็นก้อนแล้วทยอยถอนออกจนหมดโดยใช้บัตรเอทีเอ็ม และพบว่าในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ มีรายการโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ของนางสาววรรณพรเข้าบัญชีเงินฝากดังกล่าวของผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งในวันดังกล่าวนางสาววรรณพรเปิดบัญชีเงินฝากด้วยเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ทราบแหล่งที่มา ประกอบกับได้ปฏิบัติตามสำเนาคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.๒๗๑๖/๒๕๕๘ เอกสารหมาย ร.๔๘ ว่า ศาลอาญามีคำพิพากษาว่านายอัครเดช นางสาววรรณพร และสมาคมฯ กระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๔๑ และ ๓๔๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ด้วย ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ นำสืบต่อสู้ไว้เป็นเพียงข้ออ้างลอยๆ ไม่มีพยานหลักฐานอื่นที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุน จึงมีน้ำหนักน้อย อีกทั้งที่นำสืบเกี่ยวกับเช็คที่ผู้ประกอบการได้ร้องทุกข์หรือฟ้องคดีเองนั้น บางคดีพนักงานสอบสวนสั่งไม่ฟ้อง บางคดีพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง บางคดีตกลงกันได้ในชั้นศาล บางคดีศาลยกฟ้องและบางคดีศาลพิพากษาให้ใช้เงินตามเช็คนั้น ก็ได้ความเพียงว่ามีการดำเนินคดีเกี่ยวกับเช็คที่สมาคมฯ ส่งจ่ายให้แก่ผู้ประกอบการจริง และเจือสมกับทางนำสืบของผู้ร้องที่ว่า เช็คของสมาคมที่ออกให้ผู้ประกอบการนั้นไม่สามารถเรียกเก็บเงินได้ พยานหลักฐานที่ผู้ร้องนำสืบมาเมื่อรับฟังประกอบกันแล้วมีน้ำหนักน่าเชื่อถือกว่าพยานหลักฐานของผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ผู้ร้องนำสืบว่า นายอัครเดช นางสาววรรณพร และสมาคมฯ กระทำความผิดฐานฉ้อโกงและฉ้อโกงอันเป็นปกติธุระ อันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๓) และ (๑๘) และผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ และบริษัทพัฒนาเบญจกัณฑ์ จำกัด เป็นผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดดังกล่าว

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ทรัพย์สินทั้ง ๓ รายการ ตามบัญชีรายการทรัพย์สินเอกสารหมาย ร.๙ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ หรือไม่

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดฐานฉ้อโกงและฉ้อโกงอันเป็นปกติธุระ อันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๓) และ (๑๘) และบริษัทพัฒนาเบญจกัณฑ์ จำกัด เป็นผู้กระทำความผิดฐานฉ้อโกงอันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๓) จึงต้องด้วยข้อสันนิษฐานตามมาตรา ๕๑ วรรคท้าย ว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ผู้คัดค้านที่ ๑

กองกฎหมาย
LEGAL AFFAIRS BUREAU

ถึงที่ ๓ จึงมีหน้าที่นำสืบตามข้อกล่าวอ้าง สำหรับทรัพย์สินรายการที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ นำสืบในลักษณะเบิกความลอยๆ โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นที่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือมาสนับสนุนให้นำเชื่อว่าทรัพย์สินที่ถูกอายัดไว้ดังกล่าวซื้อมาจากเงินที่ได้จากการประกอบอาชีพโดยสุจริตจริง พยานหลักฐานของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอพิสูจน์ว่าทรัพย์สินดังกล่าวไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ส่วนผู้คัดค้านที่ ๔ ยืนยันคำคัดค้านว่า ชื่อทรัพย์สินรายการที่ ๑ จากการขายทอดตลาดของกรมบังคับคดีโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิด ผู้ร้องจึงมีหน้าที่นำสืบว่าผู้คัดค้านที่ ๔ ชื่อทรัพย์สินดังกล่าวโดยไม่สุจริตและไม่มีค่าตอบแทน แต่ผู้ร้องมิได้นำสืบให้รับฟังได้ดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ตามคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ผู้คัดค้านที่ ๔ ย่อมได้รับความคุ้มครองสิทธิตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ แต่เมื่อได้รับความจากทางพิจารณาว่าทรัพย์สินรายการที่ ๑ ไม่มีสิ่งปลูกสร้าง เนื่องจากถูกรื้อถอนออกไปแล้ว จึงไม่อาจสั่งให้นำสิ่งปลูกสร้างออกขายทอดตลาดหรือสั่งคืนแก่ผู้เสียหายได้ สำหรับทรัพย์สินรายการที่ ๒ ผู้คัดค้านที่ ๒ มีเพียงผู้คัดค้านที่ ๒ และนายฉัตรบดีนทร์ ทนายความของผู้คัดค้านที่ ๒ เบิกความลอยๆ โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นที่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือมาสนับสนุนให้นำเชื่อว่าที่ดินที่ถูกอายัดไว้ดังกล่าวซื้อมาจากเงินที่ได้จากการประกอบอาชีพโดยสุจริตจริง พยานหลักฐานของผู้คัดค้านที่ ๒ จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอพิสูจน์ว่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว ไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด สำหรับทรัพย์สินรายการที่ ๓ พร้อมดอกผล ไม่มีผู้ใดคัดค้านการที่ผู้ร้องขอให้รับทรัพย์สินดังกล่าว จึงรับฟังได้ตามที่ผู้ร้องนำสืบว่าเป็นเงินที่ได้มาจากการหลอกลวงบุคคลทั่วไปให้นำสินค้าไปจำหน่ายในงานแสดงสมุนไพรโลกที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน อันเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ตามมาตรา ๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒

จึงมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินรายการที่ ๑ ออกขายทอดตลาดโดยปลอดจำนอง แล้วนำเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดชำระให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นเงินจำนวน ๗๗๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันชำระเงินค่าขายทรัพย์สินครั้งสุดท้าย จนถึงวันขายทอดตลาดทรัพย์สินรายการที่ ๑ เสร็จ สำหรับเงินส่วนที่เหลือหากมีให้นำไปคืนหรือชดใช้คืนแก่ผู้เสียหาย จำนวน ๕๒ ราย ตามบัญชีรายชื่อผู้เสียหายท้ายคำฟ้องคดีอาญา หมายเลขแดงที่ อ.๒๗๑๖/๒๕๕๘ ตามสัดส่วนที่ได้รับการชดใช้ (ร้อยละ) ให้นำทรัพย์สินรายการที่ ๒ พร้อมดอกผลไปคืนหรือชดใช้คืนแก่ผู้เสียหาย จำนวน ๕๒ ราย ตามบัญชีรายชื่อผู้เสียหายท้ายคำฟ้องคดีอาญา หมายเลขแดงที่ อ.๒๗๑๖/๒๕๕๘ ตามสัดส่วนที่ได้รับการชดใช้ (ร้อยละ) และให้นำทรัพย์สินรายการที่ ๓ พร้อมดอกผลไปคืนหรือชดใช้ราคาแก่ผู้เสียหาย จำนวน ๑๒๗ ราย ตามบัญชีรายชื่อผู้เสียหายท้ายคำฟ้องคดีอาญา หมายเลขแดงที่ อ.๗๐๔/๒๕๕๙ ตามสัดส่วนที่ได้รับการชดใช้ (ร้อยละ) ตามระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการธุรกรรม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๙ แทนการสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก